

ल्लिक्कह्न्दस्काः आप्यायस्व मदित्तेति [११४.] तृतीयस्या विनियोगः सूत्रे नास्ति ।
हे सोम विश्वतः सर्वस्मात् वृष्ण्यं वीर्यं सर्वभूतोत्पत्तिकृद्बीजं ते तव समेतु स-
मागहतु तेन च वीर्येण त्वमाप्यायस्व सर्वतो वर्धस्व । किं च वाजस्यान्नस्य सं-
गथे संगमननिमित्तं भवान्नमस्मासु संगमयेत्यर्थः ॥ ११२ ॥

सं ते पयांसि सन्तु यन्तु वाजाः सं वृष्ण्यान्यभिमातिषाहुः ।

आप्यायमानोऽमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिघ्न ॥ ११३ ॥

हे सोम पयांसि पातव्या रसाः ते तव संयन्तु संगहन्तामुत अपि च वाजा
अन्नानि संयन्तु वृष्ण्यानि रतांसि ते संयन्तु । कीदृशस्य ते अभिमातिषाहुः अ-
भिमातिं पाप्मानं सहतेऽभिभवतीत्यभिमातिसाह् (54.) तस्याभिमातिसाहः पत्वं
हान्दसम् । हे सोम पयोऽन्नवृष्ण्यैराप्यायमानः वर्धमानः सन् अमृताय अमरण-
धर्मिण्यै प्रजात्यै पुत्रादिवृद्धौ यजमानस्य भवेति शेषः अमृतशब्देन श्रुत्या प्रजाति-
र्याख्याता तथा च श्रुतिः [७.३.१.४६.] प्रजात्यां तदमृतं दधाति तस्मात्प्रजातिर-
मृतेति । किं च दिवि व्युलोके उत्तमानि उत्कृष्टानि श्रवांसि अन्नानि आहुतिप-
रिणामन्ननितानि धिघ्न धारय सम्पादय लोकद्वयभोगं सम्पादयेत्यर्थः धि धारणे तु-
दादिः विकरणव्यत्यय आत्मनेपदं च हान्दसं बहुलं हन्दसीत्युक्तेः [पा० २.४.७३.]
सुधितवसुधितेति [पा० ७.४.४५.] सूत्रेण दधातिर्निपातो वा धत्स्वेत्यर्थे ॥ ११३ ॥

आप्यायस्व मदित्तम् सोम विश्वेभिरुश्रुभिः ।

भवा नः सप्रथस्तमः सखा वृधे ॥ ११४ ॥

हे मदित्तम् मदयति तर्पयतीति मदी ग्रहादिवाणिनिप्रत्ययः [पा० ३.१.१३४.]
यद्वा मदस्तृप्तिरस्यास्तीति मदी अत इन्ठनाविति [पा० ५.२.११५. (55.)] इन् अ-
तिशयेन मदी मदित्तमः नादस्येति [पा० ८.२.१७.] नात्तात्परस्य तमपो नुडाग-
मः । ईदृश हे सोम विश्वेभिर्विश्वैः सर्वैरुश्रुभिः सूक्ष्मांशैः आप्यायस्व प्रवृद्धो भव
वृद्धः सन्नोऽस्माकं वृधे वर्धनाय सखा सहायो भव ह्यचोऽतस्तिड इति [पा० ६.
३.१३५.] संहितायां दीर्घः । कीदृशस्त्वं सप्रथस्तमः अत्यन्तं सप्रथाः सकीर्तिः स-
प्रथस्तमः ॥ ११४ ॥